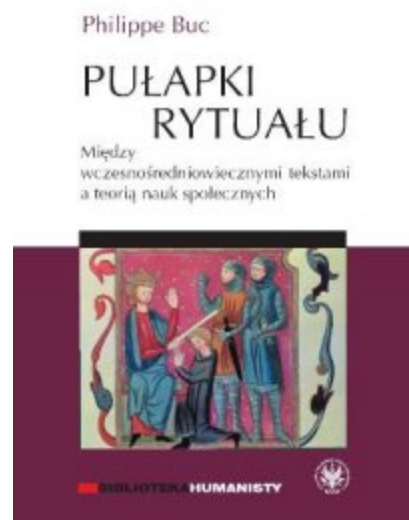

Pułapki rytuału - Phillipe Buc

W porównaniu ze swoimi rywalami i sąsiadami dynastia Ottonów (919–1024) odniosła niezwykły sukces. Rządząc w Niemczech, początkowo w oparciu o saski bastion, ottońscy królowie byli zdolni przechwycić i zmonopolizować cesarską godność, sprawować hegemonię w północnych Włoszech, nad Burgundią i państwem zachodniofrankijskim oraz wspierać włączanie się w świat łacińskiego chrześcijaństwa swoich północnych i wschodnich sąsiadów.

W porównaniu ze swoimi rywalami i

sąsiadami dynastia Ottonów (919–1024) odniosła niezwykły sukces. Rządząc w Niemczech, początkowo w oparciu o saski bastion, ottońscy królowie byli zdolni przechwycić i zmonopolizować cesarską godność, sprawować hegemonię w północnych Włoszech, nad Burgundią i państwem zachodniofrankijskim oraz wspierać włączanie się w świat łacińskiego chrześcijaństwa swoich północnych i wschodnich sąsiadów.

Pułapki rytuału

Philippe Buc

wydawca: Wydawnictwa UW

ilość stron: 372

Kreowanie piórem ottońskiej hegemonii: „dobre” i „złe” rytuały u
Liudpranda z Cremony

W porównaniu ze swoimi rywalami i sąsiadami dynastia Ottonów (919–1024) odniosła niezwykły sukces. Rządząc w Niemczech, początkowo w oparciu o saski bastion, ottońscy królowie byli zdolni przechwycić i zmonopolizować cesarską godność, sprawować hegemonię w północnych Włoszech, nad Burgundią i państwem zachodniofrankijskim oraz wspierać włączanie się w świat łacińskiego chrześcijaństwa swoich północnych i wschodnich sąsiadów. Ten pozytywny bilans nie przesłonił jednak historykom rzeczywistych

ograniczeń królewskiej władzy, kryzysów regularnie wstrząsających królestwem ani też trudnych początków rządów ottońskich.

Niedawno jeszcze gorąco debatowano właśnie na ten ostatni temat – początków władzy Ottonów. Czy pierwszy ottoński władca, Henryk I (919–936) w pierwszej dekadzie swoich rządów był jako król powszechnie w Rzeszy uznawany?

przeczytaj cały fragment

przejrzyj spis treści książki